

Interview met beeldend kunstenaar Rob de Boer, Amsterdam 1957

Hoe lang schilder je al

Zo vanaf 1996 schilder ik al, maar de wens om te gaan schilderen was er al veel eerder. Tijdens mijn studie Kunstgeschiedenis met als specialisatie de vroege Renaissance was ik al gefascineerd door de wereld van vormen en kleuren. De prachtige fresco's en de zoektocht in die tijd naar de werkelijkheid. In de Middeleeuwen gaat het om het proces van losmaken van de kerk als middelpunt in een leven, Renaissance het opnieuw geboren worden, spreekt mij nog steeds aan. Daar ben ik als kunstenaar steeds mee bezig. Het is net alsof ik bij ieder schilderij dit proces opnieuw meemaak.

Waar of door wie ben je opgeleid

George Geutjes, een kunstenaar uit Almere heeft mij het ambacht van beeldend kunstenaar bijgebracht. Zo zie ik het schilderen ook. Voor mij is het puur handwerk dat aangeleerd moet worden door te doen. Dat betekent voor mij experimenteren met materialen, vormen en kleuren en je niet laten hinderen door conventies. Ik werk samen in het schilderscollectief Troje. De leden stimuleren elkaar. We leren veel van elkaar door elkaars werk te becommentariëren en exposeren gezamenlijk.

Met welk materiaal werk je het liefst

Mijn werk zet ik vaak op in acryl, maar al schilderende voeg ik daar inkt, krijt, olieverf of aquarel aan toe. Verf mengen met zand levert ook de wonderlijkste effecten op. Een penseelstreek met smeūige olieverf in acryl bijvoorbeeld geeft een bijzonder spannend effect. Met andere woorden: ik experimenteer graag en ben gewoon lekker bezig.

Wat is je lievelingskleur

Blauw is mijn lievelingskleur al zie je die niet veel terug in mijn werk. Blauw heeft ook een koele uitstraling en kennelijk houd ik die kleur liever voor mijzelf. De kleur die ik wel veel gebruik, is Paynes grijs. Dat is een kleur die zich makkelijk laat mengen met andere kleuren zonder dat er vervuiling optreed, zoals bij zwart het geval is.

Hoe vaak schilder je

Al met al schilder ik 3 dagen in de week, inclusief twee avonden werken in het collectief. In een buurthuis in Almere heeft het collectief een ruimte gehuurd met een eigen kast waar onze spullen in staan. Schilderen is zoals ik al eerder zei een ambacht. Hoe vaker je het doet, hoe beter het resultaat.

Hoe kom je in de juiste stemming om te schilderen

Door op reis te gaan, het liefst in Italië. Het landschap, de manier van leven, het eten en het aangename klimaat trekken mij aan. Voor een buitenstaander zoals ik ben, zijn de gewoontes van de Italianen erg aantrekkelijk. Het leven speelt zich buiten al koffie of wijn drinkend op een terras af.

Waar schilder je het liefst

Het liefst schilder ik in mijn eigen atelier met mijn luie stoel, mijn eigen koffie en niet te vergeten mijn eigen muziek. Die luie stoel heb je ook nodig om van een afstand al reflecterend je werk te bezien om een mooier of spannender resultaat te krijgen. Mijn muziek uit de jaren '70 zet ik op om mijn hoofd leeg te maken. Die muziek vertegenwoordigt voor mij mijn vrije en blijde jeugd in Amsterdam - Zuid in de late hippie tijd.

Wat schilder je het liefst

Landschappen schilderen is voor mij de ultieme manier van uitdrukken. Ik gebruik veel oranje, wit, Paynes grijs en hier en daar een blauw accent. Ik maak foto's die ik thuis gebruik als inspiratiebron. Ik werk de afbeeldingen uit in geabstraheerde vormen en lijnen die soms zo lijkt het wel, bij toeval op mijn doek terecht komen.

Wie is je favoriete kunstenaar

Dat is in de eerste plaats Hundertwasser (1928 – 2000), die ook wel de mol – vader - aller architecten wordt genoemd . Bij hem staan een natuur- en milieuvriendelijkere manier van bouwen centraal. Het Kunsthaus in Wenen spreekt tot mijn verbeelding, evenals de oude Oostenrijkse kerken met hun uientorens die door hem een eigen kleur- en vormtaal gekregen hebben. Naast Hundertwasser spreken mij de werken van de Italiaanse Piero della Francesca (ca 1420 - 1492) erg aan. Zijn werk, waarin zijn interesse voor wiskunde tot uiting komt, kent perspectief en diepte. Zijn schilderijen kenmerken zich door robuustheid en geometrische vormen. In mijn studietijd kunsthistorie ik hem leren kennen. Je verzamelt dan zoveel architectonische beelden in je hoofd dat voor mij de overgang naar het schilderen niet zo groot was.

Exposeer je weleens

In Naarden ben ik lid van de kunstkring Naarden en in Amstelveen ben ik lid van Kunst op Zolder. In deze verbanden heb ik wel eens geëxposeerd. Een van mijn bekendere series zijn de Emmaüsgangers, waarvan nu ook een stuk in de Kunstuitleen Flevoland collectie is opgenomen. Verder acht ik mij een gelukkig mens want mijn werken verkopen zich vanzelf. Ik heb dan ook weinig op voorraad. In mei en juni 2013 heb ik een solo expositie in het Stadhuis van Lelystad. Het collectieteam van de oudste kunstuitleen van Flevoland waar ik jarenlang de collectie van beheerd heb, heeft daar voor gezorgd.

Wat zijn je artistieke aspiraties

Ik droom ervan om in alle rust op locatie te gaan schilderen. Het lijkt me heerlijk om ter plekke een hele serie landschappen te maken. De volgende stap is en dat is pas na de pensionering van mijn vrouw, een huisje ergens in Italië waar ik heerlijk kan schilderen. Maar voorlopig heb ik het reuze naar mijn zin bij Troje, mijn schilderscollectief in Almere en maak ik zoveel mogelijk reizen naar Italië en fotografeer ik mijn droomlandschappen en werk ze thuis in Den Haag uit in mijn heerlijke atelier, waar ooit de Willem en Jacob Maris, leden van de Haagse School gewoond hebben.

Rachel de Haan, oktober 2011 en april 2013